

Hivern

Un relat de: [vainilla](#)

Estiu. Passejant per carrers deserts, entre les fàbriques buides i mig derruïdes el fred de l'hivern no sembla tan fred. Fils d'or s'escolen entre les fulles dels arbres fins arribar al sol i donar pas a les ombres. Punts obscurs entre un món llums.

Passes donades per Atzar que desitgen arribar a l'horitzó, on es troba la Mar. Poble en silenci dins la gran ciutat. Forats sota terra, botzines dels cotxes, gent que riu, nens que ploren, rellotges que fan tic-tac-tic-tac, que s'enduen el temps, les hores futures per convertir-les en hores pasades. Poble. Brisa marina acaricia els vells rostres, aires que porten records de cada catonada, i les hores mortes, pasades.

I passejant pels mateixos carrers el fred de l'hivern no sembla tan fred, les passes no semblen tan feixugues, les fàbriques no semblen estar buides. Tornant al passat. Estiu permanents al poble.